

ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ

ಬುದ್ಧಿ ಇರುವುದೆ ಹೇಳಿ ಇದ್ದಮಾತೃಕೆ ಕಾವು ಈಗೀಗ ಕಣ್ ತೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಎಳೆಯರು ನಾವು. ಹಿರಿಯರೊಡನೆ ತುಂಬ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ, ಬೆರೆತವೋ ಅಪಚಾರವಾಯ್ತೆಂಬ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಬಾಲನಡೆ ಬಲಿತಿಲ್ಲ, ಹಸಿರು ಪ್ರಾಯದಲಿ ಜೊತೆ ಬಂದೆವು. ಸ್ನೇಹಕೂ ಹುಬ್ಬುಗಂಟನು ತರುವ ಸಲಿಗೆಯಲಿ ಹೇಗೊ ನಡೆದವು, ಏನೋ ಹರಟಿದವು, ಮುರುಟಿದವು; ಕುರುಡುಗಣ್ಣಲಿ ಬಿಳುಪು ಕಷ್ಟೆಂದು ಕಿರಿಚಿದವು. ಚಿಗುರುಗೊಂಬಿನ ಕರುವ ಕರೆದು ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಳ್ಳತ ನಕ್ಕು ಮುದ್ದಿಸಿ ಒಲವ ಮೆರೆದ ಹಿರಿಯರು ನೀವು. ಸಪ್ತ ಸಕ್ಕರೆಯನುವ ಅಕ್ಕರೆಯ ತೋರಿದಿರಿ; ಸೆರೆಗು ಶಲ್ಯವ ಕಟ್ಟಿ ಇಗೊ ಮದುವೆ ಎಂದಿರಿ; ಸಿಹಿಯಿಟ್ಟು ಹರಿಭೂಮದೂಟ ಹಾಕಿದಿರಿ; ನಮ್ಮ ಎಳೆಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಯದ ಬಿಂಬ ಹೊಳೆದು ಸುಖಿಸಿದಿರೆಯ ತೆರೆದಿ ನಕ್ಕಿರಿ. ಹಾಡು ಹಸೆಮಾಡಿ ಹಾರೈಕೆ ಹೊದಿಸಿದಿರಿ, ನೆನಪಿನಲಿ ಬಾಳೆ ಚಪ್ಪರವೆದ್ದು ಓಲಗದ ಹನಿಸದ್ದು ಮದ್ದು ಬಾಣಗಳ ಬಣ್ಣದ ಈಟಿ ನಭಕೆದ್ದು ಇವಳ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವಧುಭಾವ ಮೂಡಿತು ಕಂಡುಕೇಳದ ಎಳೆಯರನು ಬಳಿಗೆ ಸೆಳೆದು ಮಮತೆಯಲಿ ಬಿಗಿದಂಥ ತಾಯಿತಂದೆಯರೆ ತಬ್ಬಲಿತನದ ಭಾವ ಹರಿದೊಗದ ಹಿರಿಯರೆ ನಿಮಗೆ ಮಾಡುವೆವಿದೋ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಂದನೆ.

-ಎನ್.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ

ಮದುವೆಯಾಗಿಯೇನಪ್ಪ ಅಂದರೆ, ಇವಳೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಂತಿಯಲ್ಲ!' ಎಂದು, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ 'ಏನಪ್ಪಾ ಯಾರಾದರೂ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಮದುವೆ ಆಗಿರೋದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ 'ಇಲ್ಲಾ, ಇಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿದರು. ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಭಟ್ಟರು 'ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ... ತಾರೀಖು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು' ಎಂದರು.

ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು 'ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ. ಇವನನ್ನು ವರಿಸಲು ಸಿದ್ಧಳಿದ್ದಾಳೆ. ಹುಡುಗನ ಕಡೆಯವರು ಯಾರಾದರೂ ಹಿರಿಯರು ಇದ್ದೀರೋ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರು 'ಅವನು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಕಣಪ್ಪ. ಅವನೂ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ನಮಗೂ ಈ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ' ಎಂದರು

ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಡಾ. ಎ.ವಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು, 'ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ, ಇಂದು ಸಂಜೆ ಗೋಧೂಳಿ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರ ಮದುವೆ! ಅನಂತರ ವಿಶೇಷ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ನಿಮಗಲ್ಲಾ ಆದರದ ಆಹ್ವಾನ' ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆತಂಕವು ಮಾಯವಾಗಿ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡಿತ್ತು.

ಅಂದು ಸಂಜೆ ನಾವು ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ ಏರ್ಪಾಟುಗಳು ನಡೆದವು. ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ದಂಪತಿಯದು ಭಟ್ಟರ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರವಾದರೆ, ಪ್ರೊ. ಜಿ.ವಿ. ದಂಪತಿ ಜ್ಯೋತಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಾದರು! ಮದುವುಕಳು ಹಾರ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಶಲ್ಯ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಗಂಟುಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯರ ಆತಿಥೇಯದ ಪಡೆಯಲು ಕೆಲವರು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಹೆಂಗಸರು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹಾಡುಗಳ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ, ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಗೋಷ್ಠಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮದುವುಕಳು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಆಯಿತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು. ಭಟ್ಟರು ಹಾಗೂ ಜ್ಯೋತಿಯವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾದಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ 'ಭೂಮ'ದ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೆಂಗಸರು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಅವರಿಬ್ಬರು ನಾಚಿ ನೀರಾಗಿದ್ದರು.

ಪ್ರವಾಸದ ಕಡೆಯ ದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರು ತಾವು ಬರೆದ 'ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ' ಕವನವನ್ನು ಓದಿದರು. ಕವನದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು, ನವದಂಪತಿಗಳಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಗೋಳುಹೊಯ್ದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು 'ಸ್ನೇಹಕೂ ಹುಬ್ಬುಗಂಟನು ತರುವ ಸಲಿಗೆ', 'ಮುರುಟಿದವು', 'ಕುರುಡುಗಣ್ಣಲಿ ಬಿಳುಪು ಕಷ್ಟೆಂದು ಕಿರಿಚಿದವು', 'ಚಿಗುರುಗೊಂಬಿನ ಕರುವ ಕರೆದು ಗುದ್ದಿಸಿಕೊಳ್ಳತ' ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹಿರಿಯರ 'ಸಪ್ತ ಸಕ್ಕರೆಯನುವ ಅಕ್ಕರೆಯ' ತೋರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರಿವಾದಾಗ, ಅವರೇ 'ಕಂಡುಕೇಳದ ಎಳೆಯರನು ಬಳಿಗೆ ಸೆಳೆದು ಮಮತೆಯಲಿ ಬಿಗಿದಂಥ ತಾಯಿತಂದೆ'ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ; 'ತಬ್ಬಲಿತನದ ಭಾವ ಹರಿದೊಗದ ಹಿರಿಯರು' ಆಗುತ್ತಾರೆ!

ಆ ಸುಂದರ ಕವನ ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆಗ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದೆವು. ಈ ಕವನವು ಅವರ ಮೊದಲ ಕವನ ಸಂಕಲನ 'ವೃತ್ತ'ದ ಕೊನೆಯ ಕವನ.

ಇಹದ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರ 'ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ' ಕವನವು, ವಿಷಾದದ ಛಾಯೆಯಿಲ್ಲೂ ಅಂದಿನ ಮಧುರ ಕ್ಷಣವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in